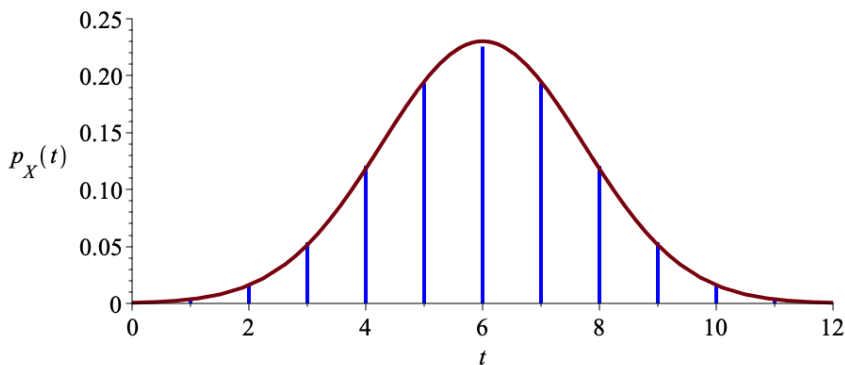

Co (ne)říká centrální limitní věta

Mirko Navara, 29. prosince 2020

Co chceme říci

Když se podíváme na binomické rozdělení z velkého počtu možností n , připomíná tvarem Gaussovu křivku.

Pravděpodobnostní funkce rozdělení $\text{Bi}(12, 1/2)$ a její proložení Gaussovou křivkou

Je to důsledek toho, že se jedná o součet mnoha nezávislých náhodných veličin. Jejich rozdělení bylo alternativní, ale podobné výsledky dostaneme i pro mnohá jiná rozdělení.

Předpokládáme náhodné veličiny X_j , $j = 1, 2, \dots$, které jsou **nezávislé** a mají **stejné rozdělení** (s distribuční funkcí F_X , kvantilovou funkcí q_X , popřípadě pravděpodobnostní funkcí p_X nebo hustotou f_X).

Definujeme posloupnost náhodných veličin U_n , $n = 1, 2, \dots$, což jsou částečné součty řady,

$$U_n = \sum_{j=1}^n X_j.$$

Protože nás bude zajímat limitní chování pro $n \rightarrow \infty$, potřebujeme nekonečnou posloupnost náhodných veličin X_j , $j \in \mathbb{N}$, i částečných součtů U_n , $n \in \mathbb{N}$.

Centrální limitní věta říká, že pro „velká n “ se rozdělení náhodných veličin U_n „tvarem blíží“ normálnímu (je „asymptoticky normální“). Je však těžké korektně vyjádřit „tvarem se blíží.“

Jak správně formulovat centrální limitní větu

Kdyby X_j měly normální rozdělení $N(EX, DX)$, částečné součty U_n by měly normální rozdělení $N(EU_n, DU_n)$ s parametry

$$\begin{aligned} EU_n &= nEX, \\ DU_n &= nDX. \end{aligned}$$

Tyto parametry má U_n i v obecném případě, pokud existuje rozptyl DX (a tedy i střední hodnota EX).

„Tvar rozdělení“ je to, co zbyde, když odhlédneme od střední hodnoty a rozptylu, tj. když náhodnou veličinu znormujeme:

$$Y_n = \text{norm } U_n = \frac{U_n - \text{E}U_n}{\sigma_{U_n}} = \frac{U_n - n \text{E}X}{\sqrt{n} \sigma_X}.$$

Stejný výsledek dá i normovaný výběrový průměr,

$$\text{norm } \bar{X}_n = \frac{\bar{X}_n - \text{E}X}{\frac{1}{\sqrt{n}} \sigma_X} = \frac{n \bar{X}_n - n \text{E}X}{\sqrt{n} \sigma_X} = Y_n,$$

kde $n \bar{X}_n = U_n$.

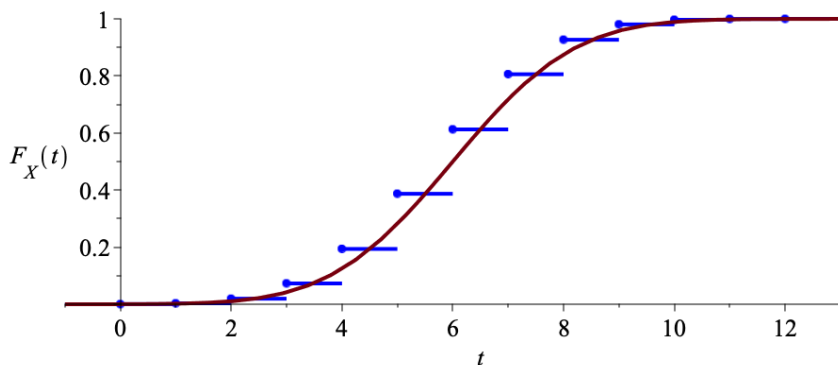
Zpětný převod:

$$\begin{aligned} U_n &= n \text{E}X + \sqrt{n} \sigma_X Y_n, \\ \bar{X}_n &= \text{E}X + \frac{\sigma_X}{\sqrt{n}} Y_n. \end{aligned}$$

Centrální limitní věta říká, že pro $n \rightarrow \infty$

$$Y_n \rightsquigarrow N(0, 1), \tag{1}$$

kde \rightsquigarrow značí, že „rozdělení se blíží,“ což bude nutno upřesnit.

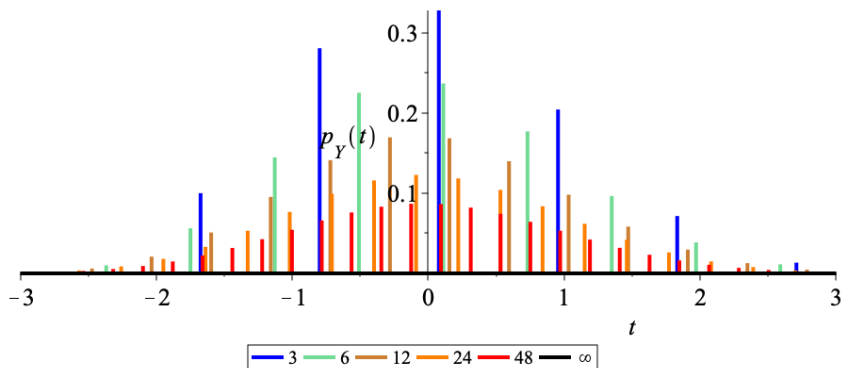
Distribuční funkce binomického rozdělení $\text{Bi}(12, 1/2)$ a normálního rozdělení se stejnou střední hodnotou a rozptylem

Kdyby X_j měly normální rozdělení, platila by v (1) rovnost (a centrální limitní větu bychom nepotřebovali).

Centrální limitní věta **neříká**, že **pravděpodobnostní funkce** konvergují (k pravděpodobnostní funkci),

$$\lim_{n \rightarrow \infty} p_{Y_n}(t) = p_{N(0,1)}(t) \quad \text{pro všechna } t \in \mathbb{R},$$

i když **je to pravda**, ovšem triviální – obě strany jsou nulové.

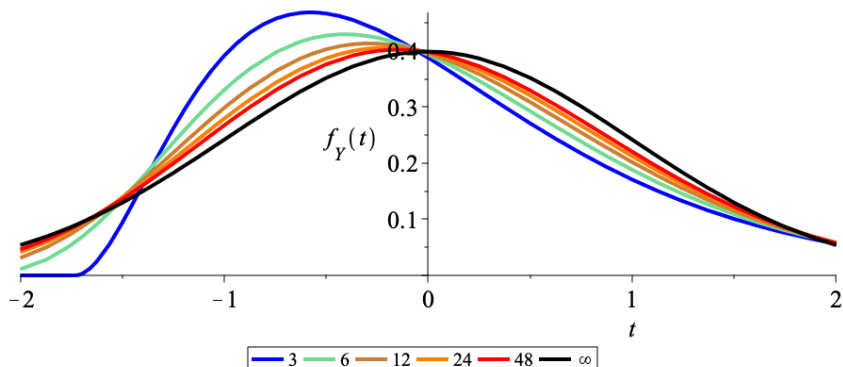

Pravděpodobnostní funkce normovaných součtů různých počtů nezávislých náhodných veličin s alternativním rozdělením $\text{Alt}(1/\pi)$

Centrální limitní věta **neříká**, že **hustoty** konvergují (k hustotě),

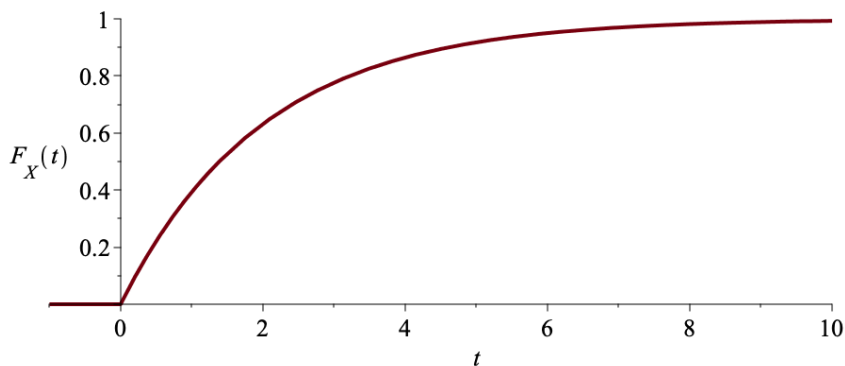
$$\lim_{n \rightarrow \infty} f_{Y_n}(t) = f_{N(0,1)}(t) \quad \text{pro skoro všechna } t \in \mathbb{R};$$

je to **pravda** jen pro absolutně spojitá rozdělení, ale my se neomezíme jen na ně.

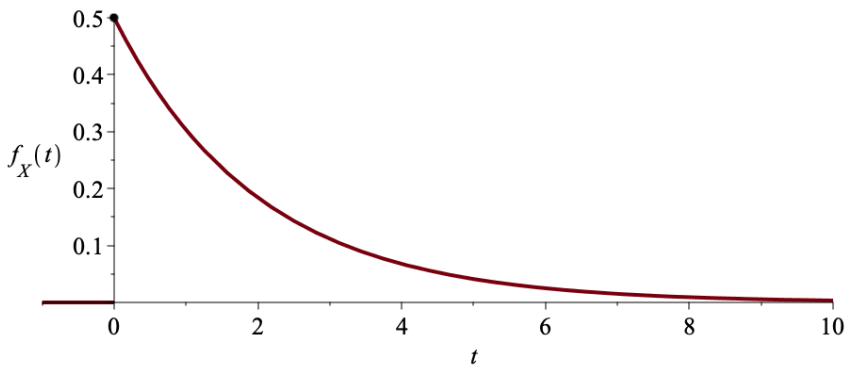

Hustoty normovaných součtů různých počtů nezávislých náhodných veličin

Zde i dále je použit výběr z exponenciálního rozdělení $\text{Exp}(2)$.

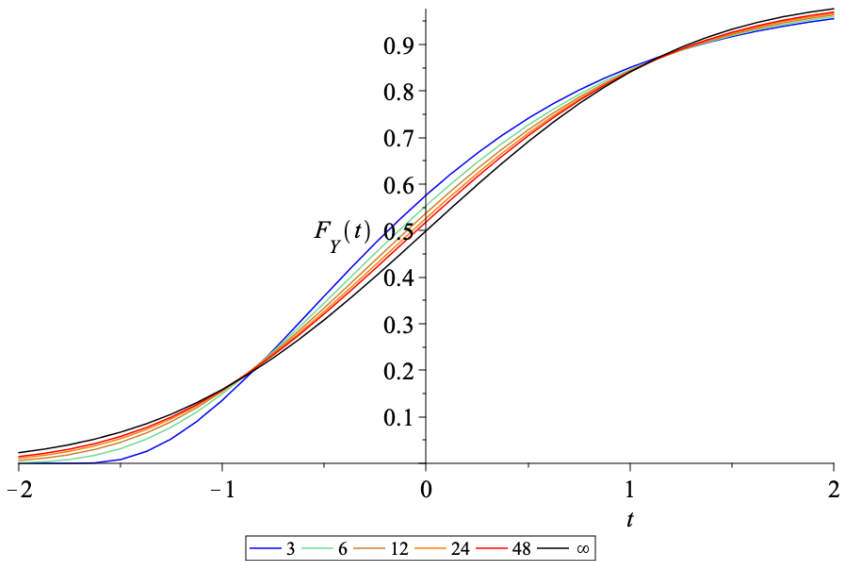
Distribuční funkce exponenciálního rozdělení $\text{Exp}(2)$

Hustota exponenciálního rozdělení $\text{Exp}(2)$

Centrální limitní věta **říká**, že **distribuční funkce** konvergují (k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení), a to **bodově**,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} F_{Y_n}(t) = F_{N(0,1)}(t) = \Phi(t) \quad \text{pro všechna } t \in \mathbb{R}.$$

Distribuční funkce normovaných součtů různých počtů nezávislých náhodných veličin

Centrální limitní věta **by mohla říkat**, že **distribuční funkce** konvergují (k distribuční funkci) **stejněměrně**,

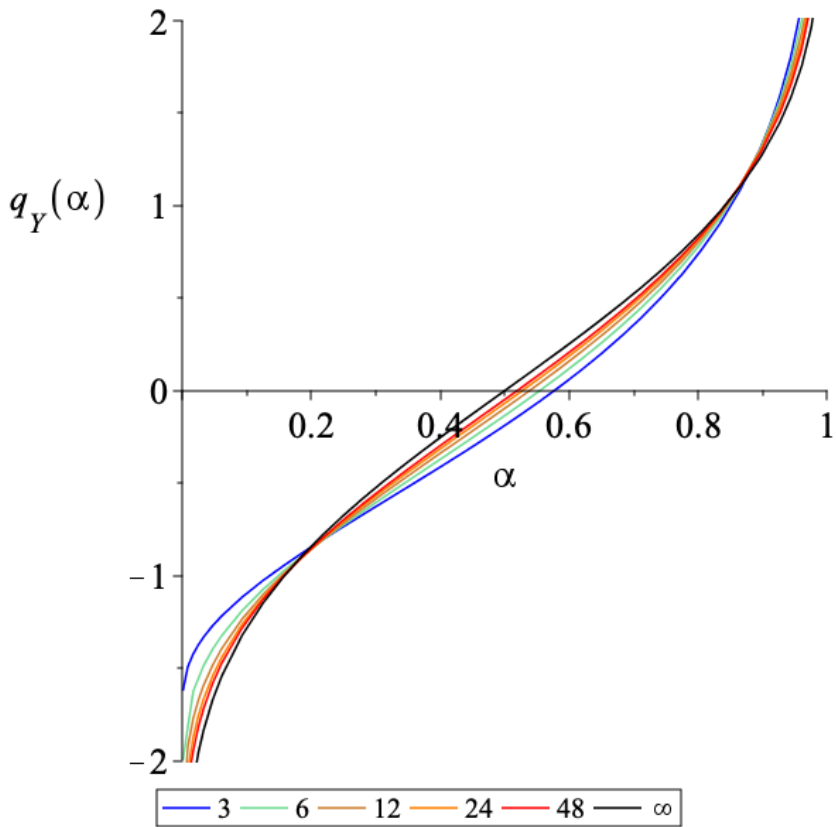
$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sup_{t \in \mathbb{R}} |F_{Y_n}(t) - \Phi(t)| = 0,$$

ale k tomu by byl navíc **nutný předpoklad existence 3. centrálního momentu**.

Centrální limitní věta **by mohla říkat**, že **kvantilové funkce** konvergují (ke kvantilové funkci normovaného normálního rozdělení) a to **bodově**,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} q_{Y_n}(\alpha) = q_{N(0,1)}(\alpha) = \Phi^{-1}(\alpha) \quad \text{pro všechna } \alpha \in (0, 1).$$

To je důsledek její verze pro distribuční funkce, **ve statistice se hojně používá**.

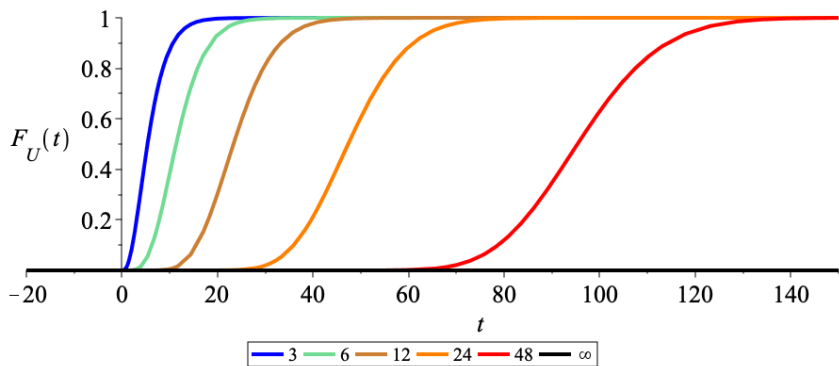
Kvantilové funkce normovaných součtů různých počtů nezávislých náhodných veličin

Co centrální limitní věta neříká

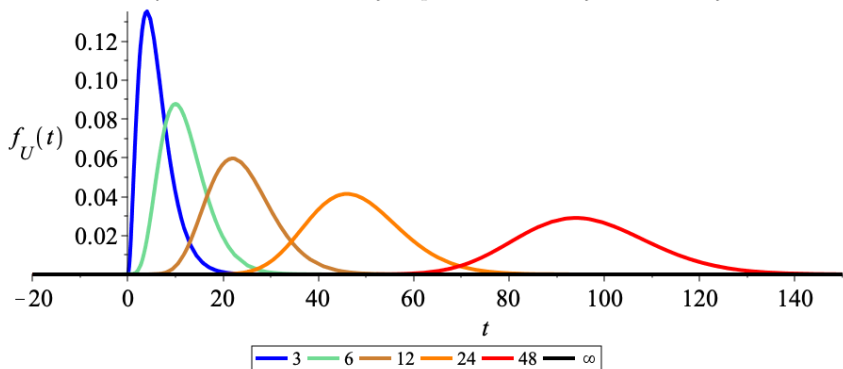
Normování (částečných součtů U_n nebo výběrových průměrů \bar{X}_n , se stejným výsledkem) **nelze vynechat**.

Centrální limitní věta **neříká**, že rozdělení **součtů** $U_n = \sum_{j=1}^n X_j$ konvergují k normálnímu rozdělení. Např. pro $EX > 0$:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} F_{U_n}(t) = 0 \quad \text{pro všechna } t \in \mathbb{R}.$$

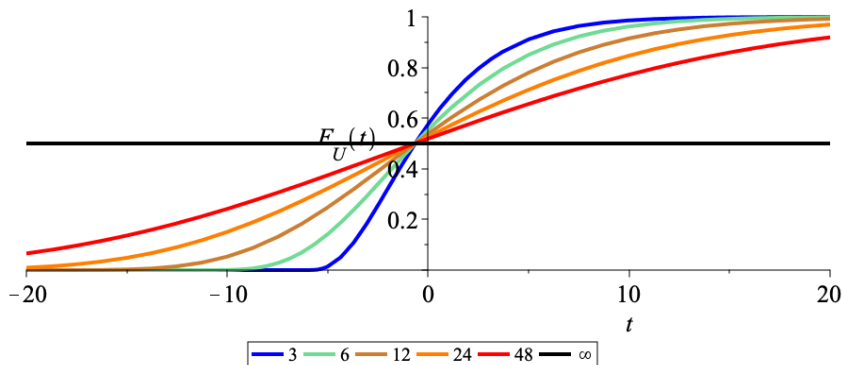
Distribuční funkce součtů různých počtů nezávislých náhodných veličin

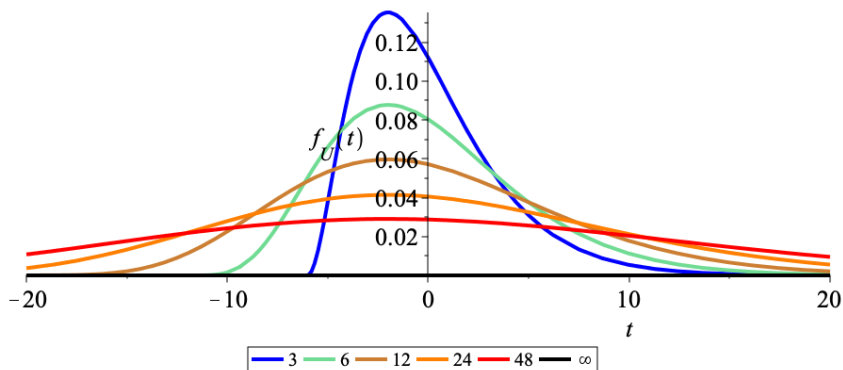
Hustoty součtů různých počtů nezávislých náhodných veličin

Centrální limitní věta **neříká**, že rozdělení **součtů s nulovou střední hodnotou**, $T_n = U_n - EU_n = \sum_{j=1}^n (X_j - EX) = n(\bar{X}_n - EX)$ konvergují k normálnímu rozdělení:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} F_{T_n}(t) = \frac{1}{2} \quad \text{pro všechna } t \in \mathbb{R}.$$

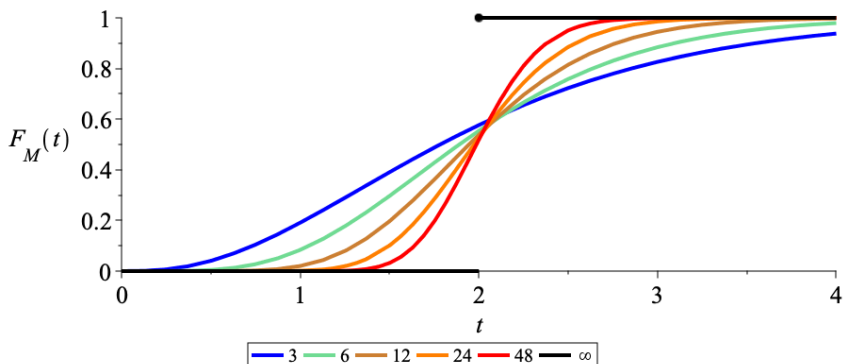

Distribuční funkce součtů různých počtů nezávislých náhodných veličin s nulovou střední hodnotou

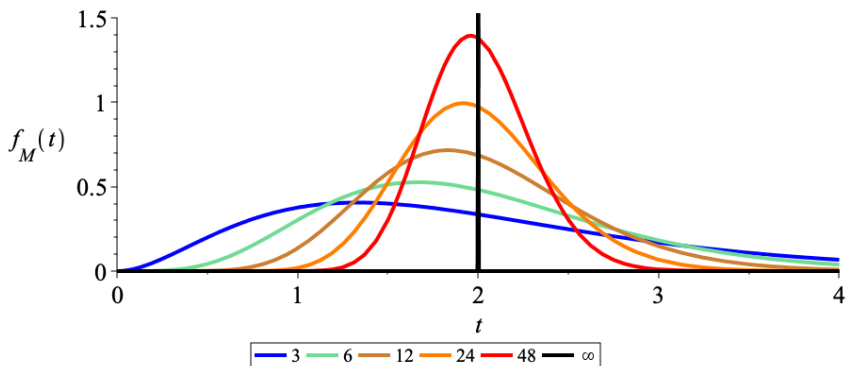

Hustoty součtů různých počtů nezávislých náhodných veličin s nulovou střední hodnotou

Centrální limitní věta **neříká**, že rozdělení **výběrových průměrů**, \bar{X}_n konvergují k normálnímu rozdělení:

Distribuční funkce výběrových průměrů různých počtů nezávislých náhodných veličin

Hustoty výběrových průměrů různých počtů nezávislých náhodných veličin

$$\lim_{n \rightarrow \infty} F_{\bar{X}_n}(t) = \begin{cases} 0, & t < EX, \\ 1, & t \geq EX. \end{cases} \quad (\text{Diracovo rozdělení})$$

Kdy nelze použít centrální limitní větu

1. Pokud původní rozdělení nemá rozptyl, nebo ho má nulový (Diracovo). Takové rozdělení nelze normovat.
2. Pokud máme k dispozici jen „výběr malého rozsahu,“ takže nelze zanedbat rozdíl mezi skutečným a limitním rozdělením. V tom případě centrální limitní věta zůstává v platnosti, ale není nám nic platná, neboť hovoří o situaci příliš vzdálené od reality.